

Erenbjerg (S):

Jeg vil gerne takke for den opmærksomhed, der er rettet mod Vestlollands problemer. Megen forståelse og megen sympati strømmer vor landsdel i møde, men det løser ikke vores problemer. Der skal handling til. Jeg kan sige til hr. Larsen-Ledet, at der er et voldsomt lokalt engagement for at få fremmet en erhvervsudvikling i området.

I det foreliggende forslag synes jeg at der er mange gode tanker, men man må ikke glemme, at i de fire vestlollandske kommuner oplever vi vel nok landets højeste skatteprocenter, selvfølgelig på grund af den høje arbejdsløshed. Det betyder, at de tilskud, som kommunerne eventuelt skulle give til en kommunal produktion eller til en privat produktionsvirksomhed, nok ikke eksisterer, fordi man ikke har disse midler. Derfor skulle det glæde mig meget, om et flertal her i Folketinget ville beslutte, at der på finansloven skulle afsættes et beløb til erhvervsudvikling i beskæftigelsesmæssigt svage områder, og i denne henseende indtager Vestlolland for tiden en førsteprioritet. Mere end en tredjedel af hjemmene på Vestlolland er i dag ramt af arbejdsløshed og de menneskelige og økonomiske problemer, dette indebærer. Dette skal sammenholdes med, at mange unge mennesker i øjeblikket flytter fra landsdelen, fordi erhvervs mulighederne er så ringe. Socialdemokratiet foreslog i 1986 under åbningsdebatten og senest i vort erhvervspolitiske program, at der skulle tilflyde Vestlolland nogle midler. Derfor har vi selvfølgelig intet imod dette skal vi sige genbrugsforslag fra SF.

Rahbæk Møller (SF):

Indledningsvis vil jeg godt takke industriministeren for den redegørelse, han gav for de statslige initiativer. Jeg hæftede mig ved, at en del af dem var af forholdsvis ny dato. Hvis vores beslutningsforslag og behandlingen af det har kunnet fremskynde nogle af de ting – det er måske muligt – så har det i hvert fald haft den virkning.

I øvrigt har jeg en generel kommentar til det, der hidtil er sket. Vi er da udmærket godt klar over, at det ikke kun er os, der interesserer os for Vestlolland. Der er andre initiativer, men de fleste af disse initiativer, bl.a. dem, som ministeren remsede op, har

den karakter, at de forsøger at lokke virksomheder til at slå sig ned på Vestlolland. Her tror jeg hr. Arne Lund sagde noget meget, meget rigtigt, nemlig at det er da udmærket, hvis der kommer nye virksomheder, men hvis der skal være bærende kraft i erhvervslivet på Vestlolland, er det først og fremmest det lokale initiativ, der skal gå frem. Her har vi et problem, fordi der er meget lidt tradition for det dernede. Der er ikke en iværksættertradition.

Vi har også set, at den plan, som kommunen selv har udarbejdet, ligesom bygger på de tanker, man havde i kommuner, der startede med erhvervschefer for 20–30 år siden, nemlig noget med at lokke virksomheder til. Det er ikke noget angreb på kommunerne, fordi de er i en uvant situation, men kun en konstatering. Men det væsentlige er, at man ud over naturligvis at søge at få nogle virksomheder til at flytte dertil søger at få noget lokalt til at pible frem. Her er det væsentligt, at kommunerne kommer ind i billedet, for de er langt nærmere borgerne end amt og stat og Egnsudviklingsrådet i Silkeborg – for slet ikke at tale om EF. Her må vi konstatere, at kommunerne for det første inden for lovgivningens rammer har få muligheder. De har nogle, men alt for få. For det andet har de simpelt hen ingen penge, fordi deres skatteprocenter noget nær er landets højeste, og desuden – det var det spørgsmål, hr. Svend Andersen stillede til ministeren – hvis de foretog sig noget, ville de blive ramt af regeringens særskat. Det er derfor, vi ikke prøver at erstatte alt det, der er sket. Det er udmærket, men vi prøver at supplere det med to ting, nemlig at give kommunerne mulighed for at fremkalde og mobilisere det lokale initiativ, som hr. Arne Lund selv efterlyste, og samtidig give dem nogle penge at gøre det med. Det er de muligheder, vi mener skal føjes til det, som ministeren i øvrigt har gjort.

Jeg hæftede mig i øvrigt ved, for nu at blive ved ministerens tale, at det konkrete var for det første nogle udmærkede planer om samarbejde mellem amt, stat og kommune, og det vil jeg slet ikke angribe. Men håbet var jo, at man kunne få penge fra EF til at finansiere det med. Jeg vil da godt have en vurdering af, hvor realistisk det håb er. Ved vi noget om det beløb, der kan blive tale om?